

[Yvonne Hørløv Andersen]

surd, da vi alle sammen er registreret, lige-gyldigt hvad vi foretager os.

Men så er der spørgsmålet om politiets registrering. Den synes jeg lige så godt vi kunne afskaffe, og hellere før end senere, for det er ikke rart at være registreret dér. Det har noget at gøre med, hvis man søger ansættelse osv. Det er meget ubehageligt at være registreret, og det synes jeg heller ikke den sindslidende fortjener, for der er ikke tale om noget kriminelt forhold her.

Så er der selve samtykket til behandling, og det er uhyre væsentligt. Der er taget hul på det med et cirkulære, men jeg synes, vi kommer til at kigge på det endnu mere, fordi vedkommende eller værgeren må sættes ind i, hvad det er for en behandling, patienten skal have, hvad man forventer er resultatet af behandlingen, og hvilke bivirkninger den kan give.

Så har magtanvendelse været nævnt, og her vil jeg gerne have meget faste regler, ligesom jeg også gerne vil have en indberetningspligt, når man foretager et magtovergreb på en person, der er i éns varetægt. Det kan godt lade sig gøre, og det koster faktisk ikke mere personale. Det er det paradoksale ved det. Alene effekten af at skulle indberette har en meget stor betydning. Jeg vil drage et eksempel frem, og det er hele særforsorgen, hvor vi fik cirkulæret om magtanvendelse. Det gik faktisk stærkt, og det var meget forbløffende, fordi mange af de mennesker, der havde været fikseret eller medicineret i meget høj grad, viste sig at kunne klare sig uden. Men det er en hård overgang for personalet såvel som for de mennesker, det drejer sig om, fordi man fjerner trygheden for dem ved at tage disse foranstaltninger væk. Det giver jo en vis tryghed at være fikseret, selv om dét lyder paradoksalt. Men vi har altså oplevet, at uden at behøve at normere yderligere kan det lade sig gøre at fjerne den magtanvendelse, der har været brugt inden for dette område. Det synes jeg man skal kigge på, specielt også i det udvalg, der kommer.

Men det er ikke min opfattelse, at man er så forfærdelig langt med hensyn til at revidere det eksisterende system. Det kan der være flere årsager til, og jeg føler, at det nok er, fordi man fik et forarmet hospitalsvæsen, og det har man så renoveret og, synes jeg, også bygget videre på, og det er det, der ligesom

er problemet. Man bygger videre på det gammelkendte, og det kræver en ombrydning af hele systemet, for hvor langt er vi egentlig kommet med distriktspsykiatrien? Der bliver nævnt nogle områder, men jeg ville meget gerne på et tidspunkt – hvis indenrigsministeren ville skaffe det til veje – have et overblik over, hvordan det egentlig ser ud på landsplan. Hvor langt er vi kommet? For vi har da problemer i dag med de her mindre enheder, vi gerne vil have. Vi sluser f.eks. unge mennesker ud af vore hospitaler og så gennem et pensionat ud i det pulveriserende liv igen. Her har vi det problem, at disse institutioner er amterne ikke så forfærdelig begejstret for. Vi har vanskeligheder med at få etableret det tilsyn, der skal til, til trods for at det er en billig institution for amtet. Dér ligger altså også fra amternes side, at det er noget nyt, og at man ikke er umiddelbart begejstret, i hvert tilfælde ikke på landsplan. Derfor: hvor langt er vi egentlig kommet? Det vil jeg gerne efterlyse. Det er jo lidt problematisk, når vi herindefra har et ønske om at decentralisere og så faktisk også rigtig godt kunne tænke os at tage fat og centralstyre nogle af tingene, men det er jo et paradoks. Jeg vil anbefale justitsministeren at kigge på den norske lov, tage det med i udvalget, for deri ligger nogle væsentlige ting, som bl.a. også kunne løse problemet omkring § 71-udvalget. Man er på en ganske anden måde ude at føre det tilsyn, som der er bedt om, og har også et andet indblik i det.

Så vil jeg gerne tilslutte mig venstres ordfører, hr. Henrik Toft, vedrørende udvalget. Jeg er glad for, at det kommer i gang, men når man har været herinde i nogen tid, bliver man sådan lidt skeptisk, når der er tale om at nedsætte udvalg, men det kan være, fordi man har dårlige erfaringer. Det har jeg bestemt ikke tænkt mig at justitsministeren har tænkt sig at følge op. Det, det drejer sig om, er at få et kommissorium, som er stramt og klart, og så en kort tidsramme. Men jeg er enig med hr. Wilhjelm i, at der er ting, vi sagtens kan ordne ved siden af, at vi laver det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forud for VS' forespørgsel i dag er, sagde hr. Wilhjelm til at begynde med, gået det radikale beslutningsforslag fra maj sidste år.